

forskeretse nogen chance for konkrete forbedringer, som peger i den rigtige retning. Derfor har vi også formuleret vores politiske taktik på den måde, at vi stemmer for enhver forbedring og imod enhver forringelse, og at vi ikke accepterer mudrede forlig, der mikser disse to problemstillinger. I ethvert forslag, vi stemmer for, skal forbedringen kunne forklare afstemningen i sig selv, og vi går naturligvis efter alle de forbedringer, vi kan komme til.

Vi har fra Enhedslistens side påpeget en række områder, hvor der burde laves noget fælles mellem regeringen og Enhedslisten. Vi har allerede taget det første initiativ i form af en henvendelse til finansministeren, og vi har præsenteret Enhedslistens oplæg til finanslovforhandlingerne. Hvis vores oplæg bliver godtaget i fuldt omfang, er det vores klare vurdering, at det vil være det første skridt til at vende den linje, som regeringen har kørt i hele sin levetid, og som desværre blot har været en fortsættelse af Schlütters politik på afgørende punkter. Vi har opstillet fem punkter, som for os at se i dette efterår definerer et brud med den tidligere politik og derfor kunne være det første signal om en ny retning.

For det første skal alle sociale forringelser tages af bordet i det fremsatte finanslovsforslag. Enhedslisten vil aldrig i god tro stemme for sociale forringelser for de grupper i samfundet, som er mindst bemidlede. Man kan sige, at det for os nærmest er et politisk dogme, som rummer den grundlæggende historiske erkendelse, at hvis ikke socialisterne forsvare de svage, så er der sgu ingen, der gør det ... undskyld!

For det andet skal der gennemføres en lovfæstet behandlingsgaranti på sundhedsområdet og tilføres ekstra ressourcer på 2 mia. kr. i 1997. Det har regeringen også gentagne gange givet udtryk for at ville gøre. Vi vil godt understrege, at det naturligvis ikke for os kun handler om at hælde penge i sundhedssektoren. Det skal gøres med omtanke, og derfor har vi også rejst en forespørgselsdebat til statsministeren og sundhedsministeren om udviklingen af det danske sundhedssystem. Vi håber, at der kan komme mere substans på den lidt luftige debat, som Socialdemokratiet og regeringen har præsenteret os for.

For det tredje skal der gennemføres en børnepasningsgaranti, som sikrer, at alle forældre kan få et kvalificeret pasningstilbud til deres børn. Dette skal finansieres ved oprettelsen af en jobbank, et forslag, som Enhedslisten flere gange

har fremlagt, og som reelt er omkostningsneutral.

For det fjerde er det et fundamentalt krav, at der skal skabes garanti for, at folk ikke ryger ud af dagpengesystemet, og at der skabes nye, reelle job i stedet for det pseudoarbejdsmarked, man i dag tvangsaktiverer folk til på unormale vilkår.

Og for det femte skal pengene tages fra de velbærgede. Deres helt urimelige indirekte tilskud via fradrag m.v. skal fjernes. Vi har i vores finanslovudspil peget på et par konkrete punkter, hvor man kunne starte. Der er nok at tage af.

Men derudover er der en række andre punkter, som vi er uenige med regeringen i, og hvor vi har nogle udspil selv. Det drejer sig f.eks. om forholdet til velfærdssamfundet. Det havde ikke nogen særlig central placering i statsministerens åbningstale. Diskussionen om velfærdssamfundet kører jo ellers for fuldt blus uden for denne sal. Diskussionen af socialministerens udspil til en ny bistandslov burde efter vores opfattelse starte en fundamental debat om hele den generelle vurdering af velfærdssamfundet, og derfor sendte vi i sidste uge et forslag til en fælles forespørgsel til samtlige partier. Der var ingen eller negative svar fra regeringen, og derfor har vi stillet den i eget navn. Vi må have en overordnet debat i dette Folketing, og et af de vigtige elementer i den forbindelse er for Enhedslisten, hvordan der kan skabes de substantielle forudsætninger for et nyt solidaritetsprojekt, og hvordan vi kan skabe et velfærdssamfund, der er frigjort for markedsstyring og for formynderi.

Mit andet store spørgsmål i denne samling er naturligvis regeringskonferencen. Regeringskonferencen går ind i sin afsluttende fase. Hovedlinjerne ventes at tegne sig på de to kommende topmøder i efteråret, således at det endelige udkast til Maastricht II laves færdig i vinteren/foråret 1996-97. Vi blev ikke synderlig beroliget af åbningstalen, idet vi ser, at regeringen trods de jævnlige besværgelser konstant fifler med de fire undtagelser.

Derfor vil vi bl.a. tage følgende initiativer i den kommende folketingssamling for at sætte fokus på centrale spørgsmål i debatten: Vi vil tage initiativer mod ØMU'en, Schengen og Europol. Vi har i øvrigt taget initiativ til, at der bliver rejst en forespørgselsdebat om regeringskonferencen i dette efterår. Derudover har vi lavet en række forslag, bl.a. om nej til flertalsafgørelser vedrørende socialpolitik, miljøafgifter og andre områder.